

Sygn. akt IV CSK 543/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. L.
przy uczestnictwie A. L.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wnioskodawczyni jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w pierwszej kolejności wskazała na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Ma ono sprowadzać się do potrzeby wykładni art. 888 k.c. i odpowiedzi na pytanie, czy z umową darowizny mamy do czynienia wtedy, gdy nie występuje między stronami żadna odpłatność, czy też tylko wtedy, gdy nie występuje pełna odpłatność. Zagadnienie to nie przemawia za przyjęciem skargi do rozpoznania. Po pierwsze, jego rozstrzygnięcie nie ma znaczenia na tle tej sprawy. Niewątpliwie jeszcze przed zawarciem małżeństwa uczestnik postępowania darował swojemu bratu będące wcześniej jego własnością gospodarstwo rolne. W zamian w związku z ustnym porozumieniem rodzinnym tenże brat zobowiązał się do spłacania kredytu wziętego przez uczestnika na potrzeby zakupu nowego gospodarstwa i kredyt ten rzeczywiście spłacał. Rzeczą sądów *meriti* jest zbadanie *ad casum causae* czynności prawnej i dokonanie oceny, czy wystąpiła umowa darowizny, czy też umowa zamiany, czy może kilka niezależnych umów łączy strony (np. dwie umowy darowizny). W świetle art. 888 k.c. jest jasne, że *essentialium negotii* umowy darowizny jest nieodpłatność przysporzenia. Jeśli świadczenie wzajemne ma charakter symboliczny (np. 1 zł), to rzeczywiście może budzić spory, czy strony zawarły umowę darowizny. Jeśli jednak świadczenie wzajemne ma znaczną wartość, bez względu na to, czy ekwiwalentną, to takiej umowy nie można uznać za darowiznę. Nie budzi to wątpliwości. Natomiast inną kwestią jest ocena, do zawarcia jakiej umowy doszło między stronami. Wadliwość takiej oceny i wynikające stąd konsekwencje mogą jednak co najwyżej służyć uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, lecz już nie uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Drugi argument mający uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi odwołanie się do sytuacji życiowej

wnioskodawczyni i konsekwencji wynikających dla niej z dokonanego podziału majątku. Ze względu na publicznoprawną funkcję skargi kasacyjnej taka przesłanka nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.